

"почетак служења" узмемо 1054. годину, онда усклађеност с датумима десно постаје идеална (при померању $T=X+300$)

12. Хилдебранд је започео реформу цркве 1049. год., тј. у 29. (или у 30.) години живота (рођен је 1020. год.) [41, т. 4]

13. Хилдебранд је имао два рођења: фактичко 1020. год. и "црквено" (почетак служења цркви) 1049. (или 1053.) год. То даје две верзије његове "старости": 36 и 65 година (или 32 и 65 година)

14. Званични почетак Хилдебрандових реформи (раскол цркве) у 1054. години је 15 година после смрти (у 1039.) императора Рима Конрада II, тј. 15. година владавине у Риму "црног" императора, Хајнриха III Црног

15. Хронике из XI в. нарочиту пажњу посвећују Хилдебрандовoj сарадници, грофици Матилди, која му је у борби пружила велику подршку својим знатним финансијским средствима и утицајем. Она је владала половином Италије (!). Своје поседе је ставила на располагање Хилдебранду [41, т. 4, стр. 148, 192]

16. На грофичним печатима њено име ја написано као МАТНІЛДА [41, т. 4, стр. 180, комент. 12]. При деформисаном читању то је сасвим могло да звучи као "Мадгилда" (МДГЛД) или као "Магдалина"

Коментар. Сматра се да је грофица Матилда била Хилдебрандов идеолошки

мерањем за $X+300$ имамо интервал од 1053. до 1086. год. За Христоса се у теологији бележе "два служења": једно од рођења до смрти, а друго од 30. године до смрти

12. Јеванђеља информишу: "Исус имаше тридесет година кад поче..." (Лука, III, 23). Усклађеност с бројком лево је тачна

13. Постоје две верзије о Христовој старости (по јеванђелијима): 33 године и ближе к 50 година. Прва верзија (33 године) сматра се најпоузданijом. Дакле, 33 године је близу 32 године (или 36 година) лево. При томе "око 50 година" можемо сматрати близким к 65 година (в. лево)

14. Христове реформе почињу тачно 15. године владавине "црног" императора (Тиберија) (Лука, II, 1). Важно је што се у изоморфизму II империје и Империје из X-XIII в. Тиберије поклапа с Хајнрихом Црним (в. лево). Усклађеност бројева је изванредна

15. Јеванђеља посебну пажњу посвећују, уз Христоса стално присутној, Марији Магдалини, грешници покајници, која прати Христоса и пружа му подршку. Јеванђеља: "И неке жене... Марија, звана Магдалина... служаху му (Христосу - А.Ф.) својим имањем" (Лука, VIII, 2-3)

16. Име: Магдалина. Без самогласника имамо МГДЛН. Задовољавајућа усклађеност с грофичним именом лево. Разни средњовековни аутори су несумњиво могли на различите начине да додају самогласнике у "скелет од сугласника"